

[AZ ÚJ KIHÍVÁS: ERASMUS SZAKMAI GYAKORLAT LONDONBAN \(2013\)](#)

Még szeptemberben történt, hogy az egyetemen meghirdettek egy PHP feljesztő gyakornoki állást Londonban. Ezt a pozíciót egyébként már több ízben meghirdették és mindig közel álltam a jelentkezéshez, azonban éppen akkor, a nagy amerikai út után éreztem úgy, hogy már jobb ha ki sem pakolok a bőröndből, készen állok egy ilyen megmérettetésre.

A felvételi gyanánt két feladatot kellett önállóan megoldani, majd azok, akik értékelhető megoldást küldtek be, egy interjú keretében bővebben is ki lettek kérdezve a jövőbeli céljaikkal kapcsolatban. Az interjú után kiderült, hogy a választás rám esett, így kezdetét vette a készülődés, és két héten belül már a londoni irodában ültem. Maga a cég pénzügyi területen tevékenykedik, nagyon érdekes szektorban, szakértői hálózatok építésével foglalkozik. A munkavégzés fiatalos, és haladó szellemű, gyakorlatilag minden nap szembesül vele még a legelső szinten lévő ember is, hogy értéket ad hozzá a vállalathoz... Értékelik az ember munkáját. Az egész irodában egy légtérben dolgozik mindenki, tehát abban semmi különös nincs, hogy a főnökök pár asztallal odébb ülnek. Ez a berendezkedettség tovább erősíti az alkalmazottakban azt az érzést, hogy Ők nem valami alacsonyabb rendű lények, robotok, hanem ugyanolyan emberek, mint a vezetőik.

Szerencsére mikor én a céghez kerültem, egy egyetemi kolléga, aki még a megelőző félévekben jött ki szerencsét próbálni, itt volt, és minden kérdéses témában jótanácsokkal látott el, mint például a londoni ingatlanpiac jellegzetességei, vagy éppen az angliai számlanyitás rejtelmek. Most már jó pár hónapot eltöltöttem itt, Londonban és azt kell mondjam, hogy minden sokkal simábban ment, mint ahogy azt elképzeltem. Az ügyintézésnek megvannak a maga lépcsőfokai, amit mindenki végig kell járjon, ugyanakkor az egész folyamat mentes azoktól a kis bugyroktól, amik az otthoni okmányirodáknál oly színessé és izgalmassá teszik a legtriviálisabb elintézendő ügyet is. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy minden flottul megy...

AZ INFRASTRUKTÚRA

A városban való közlekedéssel kapcsolatban is ez az érzés tölt el, a szervezethez. Semmi különösre nem kell gondolni, csak éppen minden azt csinálja, amit kell: működik! Ugye milyen hihetetlen? A buszok járnak, a metrók jönnek, az egész infrastruktúra annyira masszív és megbízható, hogy valahogy meg sem fordul az ember fejében, hogy az otthoni bérlet árának a négyszeresét fizeti ki mindezért: hiszen működik!

A mérleg másik oldala, hogy a városon kívül látszik, hogy nem autókra lett tervezve, az utcák általában szűkek, parkolóhelyet találni nehéz, és fizetni is kell természetesen. Ott van a "congestion charge", amit naponta kell fizetni az autó után, amivel a belvárosba behajtunk. Ilyen körülmények között még nagyobb hangsúlyt kap a tömegközlekedés szerepe.

AZ IDŐJÁRÁS

A londoni időjárással kapcsolatban igen pozitívan csalódtam, hiszen mindenkitől azt hallottam, hogy itt MINDIG esik az eső, ami ebben az értelemben nem mondható el. Az igaz, hogy valóban gyakoribb a csapadék, mint Magyarországon, azonban az esőzés intenzitása messze nem olyan, mint a Kárpát-medencében. Ha itt esik az eső, olyan kis szemekben hullik, hogy legtöbbször még esernyő nélkül sem ázik el az ember. Ezzel szemben ha Magyarországon esik, az biztos elázást jelent.

AZ ÉTELEK

Sajnos erről sok jót nem tudok mondani, az angol konyhától a magyarok fiai nem fognak elájulni, hiszen a fűszerekből messze kevesebbet használnak, mint ahogy azt mi megszoktuk. Persze azért van néhány dolog, ami kiemelkedő, mint például a halfélék. Jómagam nem kedveltem a halat, mivel az számomra a szálkák vadászatával volt egyenlő, azonban itt át kellett értékelnem ezt a témát, mert itt olyan halakat adnak, amik szín húsból állnak, így felhőtlenül élvezheti az emberfia az ebédet. A városban található keleti éttermekben sokkal autentikusabb ételeket készítenek, mint a magyar kínai gyorsbűfék, így több ízben volt alkalmam ezeket a helyeket is kipróbálni.

AZ INGATLANOK

A Londonban uralkodó helyzet legfontosabb velejárója, hogy adott árkategórián belül is hatalmas a szórás, azaz olcsón is találhatóunk jó helyet, illetve drágán is gyengébbet. Maga az átlagszínvonal enyhén alacsonyabbnak mondható, mint otthon, habár nem nagyon fordulnak elő panel lakások, ugyanakkor ehelyett kis lakásokba képesek bezsúfolni akár 10 embert is, minden szobába

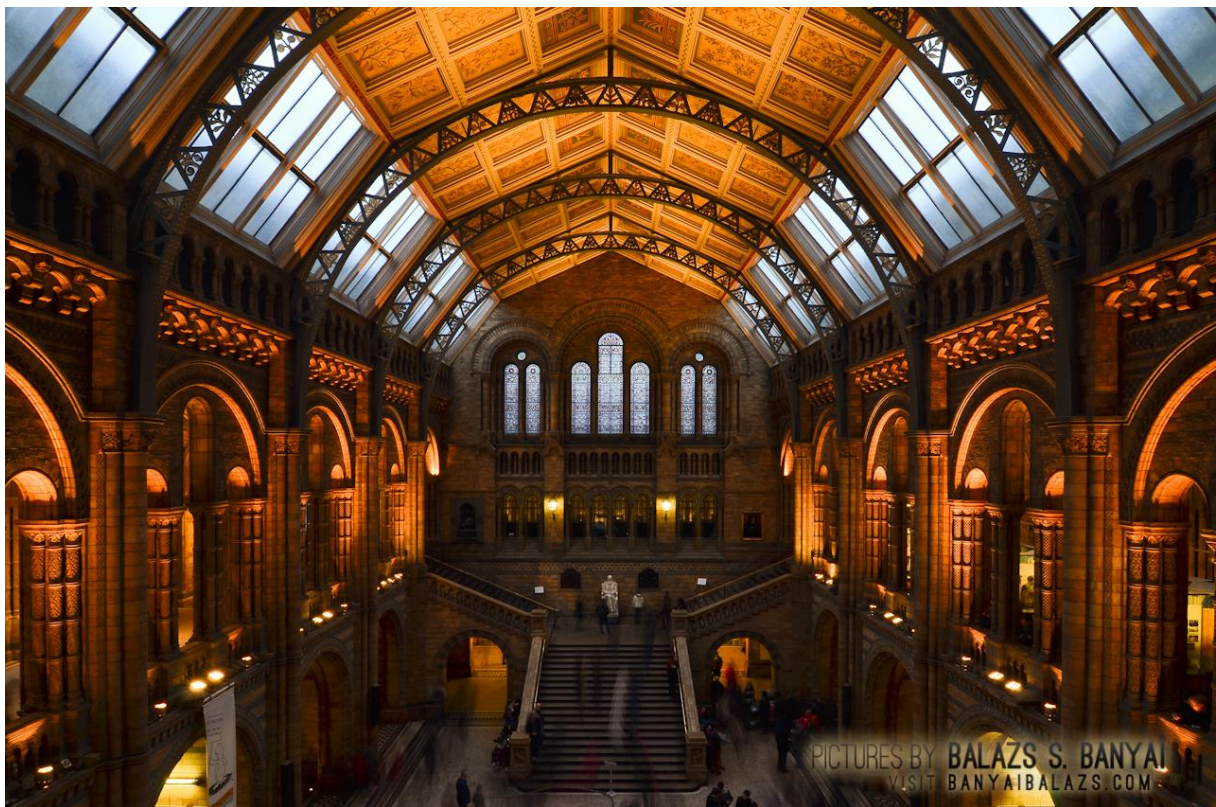
kettőt, csak a magasabb profit reményében, ez viszont egyes esetekben kaotikus viszonyokhoz vezet. Az első alkalommal mikor kijöttem, túl sok volt a változó tényező, ezért az instant albérletkeresést nem mertem bevállalni, hanem inkább egy magyar irodához fordultam. Ezek az irodák a kivándorló magyarok számára biztosítanak olcsó szálláslehetőséget. Sajnos a szállások minősége hagy némi kívánnivalót maga után, ezért ezt a megoldást mindenképpen csak az első lépések megtétele során javasolnám.

Ha az itt eltöltött időt kellene értékelnem, azt mondanám, hogy életem legjobb döntése volt, hogy belevágtam ebbe a kihívásba. Véleményem szerint az ember személyiségére mindenképp igen pozitív hatással van az, hogy egy ilyen, éles fordulat megtételére adja a fejét az életben.

Néhány kép a városról ízelítőképpen:

Bővebben: <http://banyaibalazs.com/londonrol-diohejban/>